

Donderdag 14 mei, 10:00 uur Hemelvaart

Bethlehemkerk, Hilversum ism Diependaalse Kerk Hilversum en Gereformeerde Kerk Loosdrecht

Voorganger: Aster Abrahamsen

Organist: Dianne Heijstee

Voorzanger: Yvonne van Bommel

Ouderling van dienst: Bonny Rem-Veldstra (Bethlehemkerk)

Diaken: Anja van Capelle (Diependaalse Kerk)

Thema: ... staren naar de hemel ...

Exodus 20: 22-24

Lucas 24: 46-53

Preek

Gemeente van Jezus Christus,

Hemelvaart, wat betekent dat voor u?

Dit is mijn tweede gemeente. Mijn eerste gemeente lag aan de andere kant van Loosdrecht, zeg maar, en dat was Tienhoven.

In Tienhoven was het altijd heel rustig op Hemelvaartsochtend in de kerkdienst.

Veel mensen gingen 's morgens dauwtrappen, een enkeling kwam daarna naar de kerk.

En ook in andere gemeenten is het niet druk met Hemelvaart.

Misschien herkent u dat ook wel in uw eigen kerk.

Hemelvaart is echt zo'n feest wat voor mijn gevoel een beetje tussen wal en schip valt.

Kerst is een groot feest in de kerk en ook daarbuiten.

Pasen vieren we groots en uitbundig,

Pinksteren is meestal ook heel feestelijk aangekleed.

Maar Hemelvaart, met Hemelvaart gebeurt er meestal niet zoveel.

Het wordt meer met een lekker lang vrij weekend geassocieerd dan met een belangrijke gebeurtenis uit het leven van Jezus.

Nu zijn deze Pasen, Hemelvaart en Pinksteren dit jaar natuurlijk door de coronacrisis anders dan alle andere jaren. We kunnen niet in de kerk bij elkaar komen. We kunnen niet samen zingen, niet samen bidden, niet elkaar ontmoeten - althans niet fysiek.

Voor Pasen en Pinksteren betekent dat, dat we die feesten niet zo uitbundig konden en kunnen vieren als we zouden willen.

Maar voor Hemelvaart biedt deze coronacrisis misschien juist wel een kans.

Want, misschien dat u normaal gesproken niet zo snel naar een Hemelvaartsdienst zou gaan en nu vandaag toch meekijkt, ook gewoon omdat er weinig anders te doen is en omdat u heel ontspannen vanaf huis kunt meekijken en luisteren.

Onze ervaring hier in de Bethlehemkerk is dat er sinds de crisis meer mensen kijken en luisteren naar de diensten dan dat er normaal gesproken in de kerk zitten.

De crisis heeft dus onverwachte kanten en biedt ook onverwachte kansen.

Vandaag een kans voor het verhaal van Hemelvaart om eens goed in het middelpunt te staan
En een kans voor u om te bedenken of Hemelvaart voor u, als gelovige, eigenlijk een feest van toegevoegde waarde is .

Waarom wordt Hemelvaart als een feest neergezet?

Waarom vieren wij als christenen de dag dat Jezus vertrok naar de hemel?

Iemand van wie je houdt, verdwijnt en je bouwt een feestje?

Wie heeft dat ooit bedacht?

Daarvoor moeten we kijken naar de opmerkelijke reactie van de leerlingen op Jezus' hemelvaart.

In het Lucasevangelie staat dat de leerlingen na Jezus' hemelvaart 'in grote vreugde' terugkeerden naar Jeruzalem. In grote vreugde... hoe kan dat?

In Lucas lezen we hoe het ging voorafgaand aan de Hemelvaart:

Jezus is gemarteld en gekruisigd en toen opgestaan uit de dood,

De leerlingen hebben hem na zijn opstanding gezien, met hem gepraat en zelfs gegeten.

De dood is overwonnen en niets scheidt hen van hun meester.

En dan ... vertrekt hij. Vaart hij ten hemel.

Hoe kunnen ze hier blij over zijn?

Die leerlingen zijn niet droevig.

En dat heeft alles te maken met Jezus die hen keer op keer heeft aangekondigd dat hij zal sterven en zal opstaan en dan de Heilige Geest zal sturen, die hen zal troosten, moed zal geven, die hen met Gods kracht zal vervullen.

Jezus zal niet meer lichamelijk bij hen zijn, maar de Geest van God zal in en door hen heen leven. Jezus heeft hen keer op keer die belofte gedaan.

De leerlingen hebben dus een belofte, een vooruitzicht, een perspectief, wat maakt dat ze niet droevig zijn, maar opgewekt.

Dat ze niet droevig zijn, heeft ook te maken met hoe Jezus weggaat.

'Terwijl hij hen zegende, ging hij van hen heen...' staat er. Hij vertrekt al zegenend.

Hij laat hen niet alleen, maar laat hen achter met zijn zegen.

Hierin zie ik een mooie parallel met het verhaal van het volk Israel in de woestijn uit Exodus.

Ook in dit verhaal spreekt God het volk toe vanaf de berg.

Even zijn ze dichtbij God.

Maar dan moeten ze weer hun spullen pakken een verder trekken, op weg naar het beloofde land. God geeft hen een belofte en perspectief, zodat zij gesterkt verder kunnen gaan.

En Hij zegent hen keer op keer. Zo lazen we vandaag wat God tegen Israël zegt in de woestijn:
*Op elke plaats waar ik mijn naam wil laten noemen,
zal ik naar jullie toe komen en je zegenen.*

Een zegen is iets heel krachtigs.
De zegen kun je natuurlijk elke zondag ontvangen in de kerk.
Of nu via de online verbinding.
De zegen gaat door muren heen, letterlijke en figuurlijk.
Hij bereikt eenieder die ervoor openstaat die zegen te ontvangen.

De zegen ontvang je ook op belangrijke momenten in je leven,
Bij doop, bij trouwen, en soms ook op het sterfbed.
De zegen is eigenlijk iemand het allerbeste wensen.
Iemand toevertrouwen aan de handen van God.

Een zegen is tegelijkertijd krachtig (armen wijd) maar ook kwetsbaar.
In de zegende armen van Jezus zien we een triomferende Christus, maar ook de gekruisigde Christus.
Als Jezus zijn discipelen zegent, dan geeft hij hen zijn kracht en zijn kwetsbaarheid mee
En dan voelen ze zich daardoor gedragen en gesterkt en zo durven ze het leven aan, ook zonder Jezus fysiek in hun midden is.

Hemelvaart zouden we misschien niet als een feest moeten zien, maar meer als een tussenstation.
Het is niet een feest waar je bij blijft hangen, om het zo maar te zeggen.
Pasen, de Opstanding van Jezus, dat is een feest zo groot dat je zou kunnen zeggen dat we elke zondag opnieuw samen Pasen vieren, want elke dienst opnieuw vieren wij dat Jezus de dood heeft overwonnen en verkondigen we dat God sterker is dan alle ellende.
En ook Pinksteren, het feest van de Geest, is zo'n feest wat elke week terugkomt. Denk maar aan het gebed om de Heilig Geest wat we op zondag bidden. We vragen of Gods Geest bij ons wil zijn, elke week opnieuw.
Maar Hemelvaart is een feest wat niet beklijft en dat is ook juist de bedoeling.
Een tussenstation op de weg naar Pinksteren.

In Handelingen wordt ook over de Hemelvaart van Jezus gesproken.
We hebben deze tekst vanmorgen niet gelezen, maar één ding wil ik toch daaruit halen.
In die versie van het verhaal gaan de leerlingen niet meteen de berg af in grote vreugde, maar ze blijven nog wat hangen.
Er staat dan beschreven dat er twee mannen in witte kleren staan die zeggen:
'blijf niet naar de hemel staren.'
Los van wie die twee mannen zijn – want als ik dat wil toelichten hebben we nog een preek nodig - is wat zij zeggen precies de reden waarom ik Hemelvaart als een tussenstation omschrijf:
Zij zeggen: Blijf niet naar de hemel staren.

Oftewel: blijf niet hangen bij die hemelvaart. Jullie moet vérder.

Want wat gebeurd er als gelovigen, als kerken, als gemeentes, wel naar de hemel blijven staren.

Als zij geen oog hebben voor wat er op aarde gebeurt?

Als zij niet bezig zijn om het leven op aarde te leven naar Gods voorbeeld,

Maar stil blijven staan staren naar de hemel, afwachtend of Jezus of God zich laat zien?

Was er wel een kerk geweest als die leerlingen op die berg waren gebleven, starende naar de hemel?

De kerkgeschiedenis heeft ons geleerd dat de kerk verstart als zij naar de hemel staart.

Als je alleen gericht bent op de hemel en niet meer op de aarde, dan kun je mensen in nood niet meer helpen en niet bezig zijn met de dingen die God ons geleerd heeft.

Het hele punt van de Hemelvaart is dus dat we verder moeten.

Dat we, net als de leerlingen, de berg af moeten dalen en aan het werk moeten met datgene wat we hebben geleerd van Jezus, gesterkt door zijn zegen en met het vooruitzicht van zijn Heilige Geest.

Hoe gaat het met ons als kerken, als gemeentes, als gelovigen?

In Hilversum en in Loosdrecht?

Zijn wij in deze coronatijd aan het staren naar de hemel?

Of zijn we bezig op de aarde?

Zoeken wij God ver boven ons of voelen we hem hier en nu in ons midden?

Meer dan ooit lijken we te snakken naar de tastbare aanwezigheid van de levende Heer in ons midden.

Wij zijn een maatschappij en een kerk in crisis.

Maar, vergeet niet: Hemelvaart was in die zin ook een crisis.

Na drie jaar opgetrokken te hebben met Jezus, na getuige te zijn geweest van zijn wonderen en zijn opstanding uit de dood verlaat Jezus zijn vrienden.

Dat was pas een crisis. Jezus opgestaan, en nu gaat hij weg.

En toch konden zijn leerlingen zich verheugen, omdat ze zich gezegend en gesterkt voelden.

En omdat ze wisten: dit is niet het einde. Ze hadden die belofte, dat perspectief van God.

En zo mogen ook wij ons voelen, ook in coronatijd. Gezegend en gesterkt.

Gedragen door de belofte en het perspectief wat God ons bied.

Hemelvaart is een tussenstation.

Zo is ook de corona een tussenstation.

Staar u niet blind. Het gaat weer voorbij.

Hoop gloort aan de horizon.

Blijf niet hangen in deze crisis, maar kijk vooruit. Er komt een einde aan!

Doe tot tijd die wat nu goed is hier op aarde voor de mensen om u heen.

Hou afstand en zie naar elkaar om.

De leerlingen gingen na de Hemelvaart van Jezus de berg af.
Ze keerden terug naar Jeruzalem om daar in de tempel in gebed op de Geest te wachten.

En dat is wellicht het beste dat wij ook kunnen doen.

Laten we samen de HEER God vurig bidden

dat wij hier op aarde Gods wil doen, zoals die in de hemel reeds geschiedt.

Dat doen we dan ook elke zondag, aan het einde van deze dienst, het gebed wat alle kerken wereldwijd bidden, in de naam van Jezus: Uw wil geschiedde, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde. Dus wat dat betreft: misschien komt Hemelvaart (of: de gedachte van Hemelvaart) toch wel elke dienst even terug?

Hemelvaart is een tussenstation.

Een moment waar we niet té lang bij stil moeten staan.

Een gebeurtenis die ons leert: ga op weg, met de zegen en de belofte en het perspectief dat God je bied, Ga op weg naar een nieuwe tijd, een nieuwe dag, naar het grote Pinksterfeest.

En God zal met u zijn.

Amen.